

Wybrane standardy edytorskie według APA

Na podstawie:

Piber-Dąbrowska, K., Cypriańska, M., i Wawrzyniak, M. (2007). *Standardy edytorskie dla naukowego tekstu empirycznego z zakresu psychologii*. Warszawa: Academica Wydawnictwo SWPS.

Perrin, R. (2009). *Pocket Guide to APA Style*. Boston: Wadsworth.

1. Formatowanie tekstu: czcionka Times New Roman (12 pkt.);
2. Akronimy należy najpierw wyjaśnić w tekście, stosować należy tylko znane i powszechnie używane skróty (np., km, itd., tzn.); tekst należy pisać zwykłą czcionką – nie należy stosować **wytluszczeń** ani **podkreśleń**, jedynie *kursywę* (podając tytuł książki, czasopisma, wprowadzając kluczowe pojęcie, które jednak przy kolejnym użyciu należy zapisać zwykłą czcionką, cytując słowa lub krótkie wyrażenia, podając obcojęzyczne odpowiedniki pojęć, zapisując symbole statystyk i podskal); przypisy na dole strony należy stosować w wyjątkowych, merytorycznie uzasadnionych sytuacjach (celem ma być podanie takiej informacji, która jest ważna dla tekstu, ale jej umieszczenie w tekście zaburzałoby jego płynność i czytelność – nie stosujemy przypisów dolnych w celu podania bibliografii);
3. Zasady przywoływania pracy w tekście:
 - a. Jeden autor: bez względu na to ile razy przywoływana jest praca, zawsze należy podać nazwisko autora i datę publikacji pracy, w przypadku więcej niż jednej pracy danego autora opublikowanej w tym samym roku należy dodać kolejne litery alfabetu przy dacie (np., 2001a), zasada ta obowiązuje także w przypadku większej ilości autorów danej pracy.

Przykład zapisu:

Jak stwierdza Kowalski (2001)...

Badania wskazują, iż ... (Kowalski, 2001).

- b. Dwóch autorów: bez względu na to ile razy przywoływana jest praca, zawsze należy podać nazwiska obu autorów i datę publikacji pracy, w przypadku więcej niż jednej pracy tych autorów opublikowanej w tym samym roku należy dodać kolejne litery alfabetu. Nazwiska autorów zawsze należy łączyć spójnikiem „i”, nawet w przypadku przywoływania publikacji obcojęzycznej.

Przykład zapisu:

Jak sugerują Kowalski i Nowak (1999)...

Badania wskazują, iż ... (Kowalski i Nowak, 1999).

- c. 3 – 5 autorów: przywołanie po raz pierwszy – należy wymienić nazwiska wszystkich autorów, rozdzielając je przecinkami i stawiając spójnik „i” pomiędzy dwoma ostatnimi nazwiskami. Przy kolejnych wskazaniach tej samej pracy można zastosować określenie „i współpracownicy” (w przypadku umieszczenia przywołania nazwisk w strukturze zdania) lub „i in.” (w przypadku, gdy nazwiska autorów nie stanowią części struktury zdania).

Przykład zapisu:

1. Przywołanie po raz pierwszy:

Jak sugerują Nowak, Kowalski i Jankiewicz (2003) ...

Badania (Nowak, Kowalski i Jankiewicz, 2003) wskazują, iż ...

2. Kolejne przywołania:

Badania Nowaka i współpracowników (2003) wskazują, iż ...

Badania te (Nowak i in., 2003) ...

- d. 6 i więcej autorów: wymienić należy tylko nazwisko pierwszego autora, zarówno gdy praca przywoływana jest po raz pierwszy, jak i w późniejszych przywołaniach, natomiast pozostałych autorów należy określić jako współpracowników (w strukturze zdania) lub zastąpić skrótem „i in.” (gdy nazwiska nie stanowią części struktury zdania). W literaturze cytowanej należy umieścić nazwiska wszystkich autorów pracy.

Przykład zapisu:

Nowakowski i współpracownicy twierdzą, iż ... (1997).

Pierwsze badania na ten temat (Nowakowski i in., 1997) sugerują

- e. Przywoływanie jednocześnie kilku prac: należy wymienić je alfabetycznie, według nazwiska pierwszego autora. Przywołania kolejnych prac muszą być oddzielone średnikiem i umieszczone w nawiasie. Lata wydania prac tego samego autora / autorów muszą być oddzielone przecinkiem.

Przykład zapisu:

(Kowalski, 2001; Nowak i Kowalski, 1999)

(Kowalski, 1997, 1999, 2004a, 2004b; Nowak i Kowalski, 1999)

- f. Przywoływanie pracy za innym autorem: stosujemy w tekście, natomiast w literaturze cytowanej umieszczamy jedynie pracę czytaną.

Przykład zapisu:

Jak wykazał Nowakowski (1990; za: Zieniecka, 2007) ...

Badania sugerują, iż ... (Nowakowski, 1990; za: Zieniecka, 2007).

4. Przytaczanie fragmentu pracy: należy zawsze podać autora / autorów, rok opublikowania pracy i numer strony (np., Kowalski, 1992, s. 224). Gdy przytaczany fragment ma ponad 40 słów, należy umieścić go w osobnym akapicie z wcięciem, bez cudzysłowu. Gdy przytaczany fragment jest krótszy niż 40 słów, należy umieścić go w linii właściwego tekstu, w cudzysłowie.
5. Tabela: numeracja kolejno w całym tekście za pomocą cyfr arabskich, tytuł tabeli należy zapisać kursywą, zaś słowo tabela i jej numer – zwyczajną czcionką. Tytuł umieścić należy nad tabelą i zapisać w kolejnym wierszu pod słowem tabela i jej numerem. W tytule tabeli nie stawia się kropki po numerze ani na końcu tytułu.
6. Rysunek: tytuł rysunku należy zapisać zwyczajną czcionką, natomiast słowo rysunek i jego numer – kursywą. Tytuł rysunku należy umieścić pod ryciną, zaś numeracja powinna być wprowadzona za pomocą cyfr arabskich. W tytule należy postawić kropkę po numerze oraz na końcu tytułu. Tytuł należy zapisać bezpośrednio po słowie Rysunek i jego numerze, czyli w tym samym wierszu.
7. Literatura cytowana: zestawienie powinno zawierać jedynie prace przywoływane lub cytowane w tekście, które były przeczytane przez autora tekstu, nie należy umieszczać w literaturze cytowanej prac, które przywoływano za innym autorem. Nie należy numerować / wypunktowywać kolejnych prac, natomiast należy każdą nową pracę zacząć bez wcięcia, po czym kolejne wiersze danego adresu bibliograficznego powinny być zapisane z wcięciem 5 – 7 spacji. Prace zapisujemy alfabetycznie według nazwiska pierwszego autora. Prace tego samego autora należy podać w alfabetycznej kolejności tytułów prac. Poniżej kolejno zapisane są:
 - a. Opis książki
 - b. Opis rozdziału w książce (np., w tomie trzecim)
 - c. Opis artykułu w czasopiśmie
 - d. Opis referatu / postera
 - e. Opis pracy nieopublikowanej
 - f. Opis pracy w druku
 - g. Opis książki pod redakcją.

Bobowski, K., Kowalski, P. i Nowak, A. (2001). *Potoczne teorie dotyczące emocji*. Warszawa: Wydawnictwo XYZ.

Jankiewicz, A. (1990). O emocjach inaczej. W: P. Kowalski (red.), *Emocje i motywacje* (t. 3, s. 235 – 302). Warszawa: Wydawnictwo XYZ.

Nowak, K. (1998). Zazdrość w relacjach partnerskich. *Czasopismo Psychologiczne*, 41(2), 143 – 159.

Ostrowski, E. (2007). *Asymetria w relacjach w firmie*. Referat wygłoszony na VI Konferencji Towarzystwa Edukacyjnego, Warszawa.

Roszkowska, G. (2004). *Polska adaptacja testu ABC*. Niepublikowana praca magisterska, Szkoła Wyższa Psychologii Społecznej, Warszawa.

Tatkiewicz, R. (w druku). Wpływ izolacji na samoocenę. *Czasopismo Psychologiczne*, 20.

Zieniecka, P. (red.). (2002). *Psychologia osobowości*. Kraków: Wydawnictwo ZYX.

Standard APA – źródła internetowe

Podajemy opis taki, jak publikacji w wersji papierowej + zamiast miejsca wydania i wydawnictwa wpisujemy Pozyskano z: i podajemy adres www.

Np. artykuł w wersji elektronicznej:

Nazwisko, I. (rok). Tytuł artykułu. *Tytuł czasopisma*, tom(nr), strony. Pozyskano z: tu wpisać adres strony www.